

Papiri, metode i osnovi presavijanja (origami)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Edukacijski fakultet

SADRŽAJ

UVOD 2

1. PAPIR 3

1.1. Specijalni origami papir 3

1.2. Duo papir 3

1.3. Reljefni papir 3

1.4. Folije, metalni, neprozirni i sjajni papiri 3

1.5. Ukrasni papir 4

1.6. Washi i drugi rukom izrađeni papiri 4

1.7. Materijali koje možemo naći po kući 4

2. ALATI I PRIPREMA 4

3. METODE I SAVJETI 5

4. OSNOVE PRESAVIJANJA 10

5. ZAKLJUČAK 15

6. LITERATURA 16

UVOD

Origami (japanski <->-savinuti + <->-papir) je umijeće savijanja papira pravilnog oblika (najčešće kvadratnog) da bi se dobilo dvo ili tro dimenzionalni model životinje, biljke...

Povijest origamija je usko povezana uz povijest papira. Otkriće papira pripisuje se Kinezu Ts'ai Lunu 105. god.n.e. Početkom 7.st budistički svećenici donjeli su papir u Japan. U Europu se proširio preko Arapa, koji su 751. god. zarobili nekoliko kineza vještih izradi papira.

Iako postoje indicije da su Kinezi savijali papir, jer jedan od najstarijih modela predstavlja kinesku džunku, pravi zamah su origamiji postigli u Japanu. U Japanu se tradicionalno poštuje papir. Od papira se izrađuju mnoge stvari, od pregradnih zidova u kući, lepeza i sličnih sitnica za svakodnevnu upotrebu. Zaljubljenici papira kao hobi sakupljaju vrijedne vrste papira.

Prvi origami u Japanu bili su modeli leptira kojima su se ukrašavale posude sa pićem na ceremonijama vjenčanja (7-12st). Krajem 12 st. nastaje papirnati model <> (osušeno Petrovo uho), odnosno, samuraji su prije odlaska u bitku jeli osušeno meso školjke Petrovo uho, komadić tog mesa su zamotali u papir posebno presložen i zaticali pod vrpcom kojom se vezao poklon. U početku je origami bio skup i origami figurice imale su samo ritualno značenje, na neki način su bile povlastice bogatih. Samuraji su sa njima ukrašavali darove, tako npr. žaba je simbol ljubavi i plodnosti, a ždral sreće i dugog života.

U 20.st. Japan dolazi sve više u kontakt sa Zapadnom Europom i Amerikom, te origami postaje sve popularniji i na Zapadu.

No još je u Egiptu postojao običaj savijanja tkanina, a u srednjovjekovnom Bizantu su na poseban način savinuti dijelovi odjeće označavali položaj u dvorskoj hijerarhiji.

Početkom 15. st. pojavljuju se u europskom višem društvenom sloju ubrusi, čiji je pravilan kvadratni sloj ukazivao na savijanje. Poznata je gozba koju je papa Grgur XIII priredio za kardinale i ambasadore, stol je bio ukrašen ubrusima savijenim u obliku brda, zvijezda, lavova... Na sredini stola je bio dvorac napravljen od ubrusa.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com